

Sygn. akt II Cz 426/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz

SO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **H.– (...)B.i inni (...)w S.**

przeciwko **(...)S.**

o ustalenie

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 12 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 198/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marzenna Ernest SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Zbigniew Ciechanowicz

Sygn. akt II Cz 426/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 12 listopada 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. I C 198/13 Przewodniczący w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zwrócił pozew.

W uzasadnieniu zarządzenia Przewodniczący wskazał, że do tut. Sądu został przekazany przez (...)w S. sprzeciw od jego orzeczenia z dnia 22 listopada 2012 r., sygn. akt (...)(...). Zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2013r. zobowiązano pełnomocnika powoda do usunięcia braków formalnych pozwu przez: złożenie odpisu pozwu oraz oznaczenie strony pozwanej w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Odpis zarządzenia został doręczony w dniu 3 lipca 2013 r. W zakreślonym terminie sprecyzowano oznaczenie strony pozwanej i dołączono sprzeciw wniesiony od orzeczenia(...)z dnia 22 listopada 2012r. sygn. akt (...)

Przewodniczący wyjaśnił, że charakteru pozwu nabiera pierwotny wniosek, a nie sprzeciw, i co za tym idzie badanie pod względem wymogów formalnych pozwu powinno dotyczyć tego pierwotnego wniosku, a nie sprzeciwu. Z mocy ustawy wniosek zastępuje pozew, a ten zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. musi czynić zadość warunkom pisma procesowego (do pisma procesowego strona jest zobowiązana dołączyć jego odpis dla doręczenia uczestniczącym w sprawie osobom). Tym samym odpis pozwu stanowi odpis wniosku, o którym mowa powyżej, a nie odpis sprzeciwu na orzeczenie (...). Należało zatem uznać, iż powód nie usunął w zakreślonym terminie jednego z braków formalnych

niniejszego pozwu. Sąd Rejonowy skonstatował, że wobec nie usunięcia w zakreślonym zarządzeniem terminie braku formalnego pozwu sprawie nie można nadać dalszego biegu, dlatego na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. zarządził zwrot pozwu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód, zaskarżając je w całości wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że wykonał zarządzenie z dnia 28 czerwca 2013 r. bowiem przedłożył odpis sprzeciwu. Na marginesie powód podniósł jedynie, iż brak formalny nie uniemożliwił nadania sprawie biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Wyjaśnić należy, za Sądem pierwszej instancji, iż zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami złożenie sprzeciwu od orzeczenia (...) skutkuje przekazaniem akt sprawy wraz z wnioskiem o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona lub jest uzasadniona w innej wysokości do rozpoznania przez sąd powszechny. Pierwotny wniosek zastępuje pozew, który podlega badaniu pod względem wymogów formalnych jakie pozew winien spełniać. Z mocy ustawy zatem wniosek zastępuje pozew, a ten zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. musi czynić zadość warunkom pisma procesowego. Do pisma procesowego strona jest zobowiązana dołączyć jego odpis dla doręczenia uczestniczącym w sprawie osobom (art. 128 k.p.c.).

Wbrew wywodom skarżącego, pozew nie został uzupełniony, pomimo jasnego i jednoznacznego wezwania o przedłożenie odpisu pozwu, za który traktować należy pierwotnie złożony przez powoda wniosek z dnia 5 stycznia 2012 r. o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona. Powód przyznaje wręcz, że odpisu takiego nie złożył, wskazując, iż przedłożył jedynie odpis sprzeciwu.

Nie można także przyjąć, jak chce tego skarżący, iż brak odpisu pozwu, nie uniemożliwił nadanie sprawie biegu, gdyż wniosek został już doręczony w toku postępowania administracyjnego. Odrębność proceduralna postępowania cywilnego przed sądem powoduje, że nie należy korzystać z czynności dokonanych przed (...). W toku postępowania administracyjnego doręczono pozwanemu odpis wniosku. Wówczas pozwany mógł zająć stanowisko w sprawie administracyjnej. Stanowisko to nie musi być tożsame ze stanowiskiem zajmowanym w procesie. Wniesienie sprzeciwu spowodowało, że sprawa trafiła do sądu. Przedmiotowe ramy postępowania określone zostały treścią wniosku, który zastępuje pozew. Pozew ten może być zwrócony. Taki skutek nieuzupełnienia w terminie pozwu (wniosku) jest oczywisty i nie odnosi się jedynie do konkretnej kategorii braków np. fiskalnych, dotyczy wszystkich warunków pisma. Gdyby przyjąć koncepcję powoda, że pozwu w niniejszej sprawie nie powinno się już doręczać, gdyż w toku postępowania administracyjnego doręczono wniosek, wówczas wezwanie do uzupełniania pozwu powinno być w każdym przypadku opatrzone rygorem zawieszenia postępowania zamiast rygorem zwrotu pozwu, a tak przecież nie jest. Nie ma wątpliwości w orzecznictwie sądów co do tego, że wezwanie do uzupełnienia pozwu w sprawach o ustalenie, że aktualizacja opłaty za użytkowanie wieczyste jest nieuzasadniona, powinno być dokonane pod rygorem zwrotu pozwu.

Brak odpisu pozwu uniemożliwia nadanie sprawie biegu. Niemożliwe jest doręczenie odpisu pozwu stronie pozwanej, a zatem wywołanie skutków zawiśnięcia sporu wynikających z treści przepisu z art. 192 k.p.c.

Z uwagi na powyższe argumenty, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 w zw. z art. 398 k.p.c., oddalił zażalenie powoda.

(...)

(...)

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)